

מרגש: הגב' רחל הבר תחוי' אשת הרוב אברם ישעיהו הבר זצ"ל בפרק יומן מחייו ארוכי המעש

[46]

זכות שתהא למשמרת שלום

"אדרבר", אמרתי למנהל, כמה בכבדות מכיסאי. "זה יהיה נפלא, אבל את בהחלט לא חייבת", הגישה לי המנהלת פתח מילוט נוסף. לא השתטמתי בו.

לקחתי כוס מים, בירכתי ברכת 'שהכל', מזוכרה לעצמי מי עשה הכל, לחצתי על כפתור הפעלה ופתחתי את הרמקול. תוך רגע נשאבתי אל תוך הרצאה. לא זכרתי את המעדן, לא חשבתי על המשטרת וגם לא עסקתי ב'מה יגידו'. דיברתי ברגש וציטטתי לתלמידות את מה שנכתב בספר 'חסידים' והסבירתי כי מי שمبرך את ברכת המזון בכוונה, הברכה עצמה ממליצה עליו טוב וגורמת לו לגורוף את כל הברכות והישועות. הדגשתי שמצווה זו היא מצות עשה מן התורה, סיפרתי סיפורים מפיעמים על דקדוק הכוונה של גודלי ישראל בברכת המזון והוסיףתי את מה שכותב בספר ה'רוקח' (סימן של'ז): "כל האותיות נכתבו בברכת המזון חוץ מהאות פ', להודיע שאין מלאך אף, שצח, קצף, אנף (שמות מלאכי חבלה) שולט במקום שمبرיכין בו ברכות המזון בכוונה!". ציטטתי מובאות מקורותינו ואז הגעתה למשפט הסיום. בנקודה זו Cain נסדק קולי וחדי אוזן יכולו להבחין שאני על סף בכיה: "בנות יקרות", אמרתי וידעתי שאני מדברת עיקר אל עצמי, "יהי רצון שנזכה שבמורים ילמדו علينا זכות שתהא למשמרת שלום ונישא ברכה מאתה ה".

סיימת.

סגרתי את המיקרופון.

ובבת אחת חזרתי אל המציאות. אל הבלבול. אל חוסר הידע. "את צריכה להשיג את עורך הדין של העמומה", אמרה לי המנהלת לאחר שלחצתי את ידי, לא מסתירה את הכאב שבעיניה. ניסיתי לצלצל (באותה תקופה כבר העסקנו עורך דין קבוע). והוא לא היה זמין. ניסיתי שוב ושוב אך לא השגתי אותו. לרגע נבהلت. עוד מעט אני צריכה לצאת לחקירה (חקירה? אני? מה??) ובBOR שאני חייבת לשוחח קודם עם עורך הדין, אך אני משגינה אותו. מה עשה? לא היה לי מושג קלוש איך עלי להתנצל בחקירה וכן, גם פחדתי מאד. אבל אז נתקל מבטי בעיניה הטובות של גברת ארלנגר. והעיניהם האלו אמרו רק דבר אחד - אני כאן ואני איתך בכל מה שהוא - ונרגעת.

אנשים אמיצים במרכז הדרכן

אני זכרת את עצמי באותו בוקר ביום עומדת מול הcrcirk ולא מסוגלת. לא מסוגלת לאכול, לא מסוגלת לבלווע, אבל כל כך רוצה לברך. כך, בלי התבונן, כshawesh של חרדה לופת את גרוני נטלית ידים והכרחתי את עצמי לאכול קצת. לא כי רציתי לאכול, אלא כיון שהשתוקקתי לברך ברכות המזון.

קוראת יקרה, אם את סועדת עכשו פת שחרית ובעזרת ה' תברכי לאחריה ברכות המזון עם טיפה יותר כוונה, והיה זה שקרי, ובעיקר - שכך!

יום שני, ה' בתשרי תשע"ח הגעת לבית ספר חיורת והמומה, לא היה לי מושג לאן אני מתקדמת הלאה. לא ידעת מה נדרש ממני לעשות, לא ידעת מה קורה עכשו בבית שלי, רק דבר אחד היה ברור לי, אני צריכה להתייעץ. החלטתי לשחרר את המנהלת היקרה שהייתה לי בתחום ההיא - הגברת שלוה ארלנגר תחיה, סיפרתי לה כל מה שעבר עלי מאז הבוקר, היא שידרה אמפטיה מיוחדת ורגשות נדירה. "אנחנו נהיה יחד עד שהעלילה תתחoor והכל יסתדר בעזרת ה'", אמרה ובמשפט אחד כללה בעצם הכל. היא גם הבירה לי מה דעתה על הספר (עליליה!) וגם הבטיחה להיות כתף תומכת ולא להותיר אותה בלבד במערכה. לעולם לא אשכח לה את הרגעים הללו.

לאחר השיחה התעוררנו שתינו לפולה. רגעים ספורים לאחר מכן היה השען אמרו לסימן סיכון עגול, השעה תשע תניע והפרשיה הכי 'סודית' עליה באין כל סודות לתקשות. היינו חיבות להקדמים אותה. להודיע. ואשתי כל, ישם ההורים שלי והוריו של בעלי שיחים קיבל את העדכון ממני (כאילו שאני יודעת באמת מה הולך...) ולרגע לפני שיפיקו להיבהל. צלצלת ודיברתי. הבהירתי והסבירתי. סיימת את השיחות כשאני מרווחת. אין אפשר להיות משענת כאשר מרגינים קנה רצוץ!?

נשענתי על הכסא בחדר המנהלת נטולת כוח. ברקע שמעתי את הפעמון מצצלל, מבשר על סיום התפילה.

רגע.

אי או טרום המבול (רק אמש, מי היה מאמין??) הכנתי עם בעלי הרצאה קצחה בנושא ברכות המזון בכוונה. הייתה אמורה לדבר היום במערכות הכריזה לכל בנות בית הספר, למסור חיזוק לקרואת יום הCONFIRMATION. השקעת רבות בהכנות שיחה זו, ניסיתי להכנס לתוכך לרגע הרבה שעה הרבה לב והמון מחשבה על מנת לעורר את התלמידות בעניין הנשגב והתפללת לחזק ולהתחזק. עכשו... מי מסוגל לדבר?

המנהלת כמו קראה את מוחשבת. "את לא מתכוונת לדבר היום, נכון?" ספק שאלה ספק קבעה בהתחשבות.

ברגע הראשון רציתי להנהן. בBOR שאני לא מדברת היום. אין אפשר לדבר כשהמוח לא כאן והלב אזוק אי שם בחתנת המשטרת 'מרחב מורה'? אך בהזק של רגע עלתה בי מחשבה נוספת - אנחנו צריכים זכויות... מאות בנות לומדות בבית הספר, אם מי מהן תתחזק בנושא ברכות המזון ותכוון יותר באמירתה, מלאכים יעדמו להמליץ علينا טוב.

הבהרה: עיתון קטיפה הוא שפנה לנברת הבר בבקשת להעלו על הכתב מקורות חיים של בעליה ז"ל. יהיו הדברים לזכות הרבים ולעלוי נשמהו של אברם ישעה בן רב צבי